

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Lønning er ved Fyrvæsenet m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2113 ff.)

Lovforslaget fattede under Forhandling.

Bem: Det fremgaar af det foreliggende Lovforslags Motiver, at Fyrvæsenet de sidste 14 Aar har været under en meget stærk Udvikling. Man ser det deraf, at den Gang havde man 44 Fyr, og nu i Aft 70, og den Gang havde man et Personale paa 142, medens der nu er 255 Personer til at betjene disse Fyr. Det er ganske naturligt, at et saadant Forslag nu fremkommer om en Regulering af Lønningerne til disse Embeds- og Bestillingsmænd i Lighed med, hvad der blev vedtaget i Fjor for Post- og Telegrafvæsenets Bedkommende, saaledes at deres Lønninger komme mere til at svare til Arbeidets Omfang, og det er ogsaa naturligt at Fyrvæsenet har undergaaet denne store Udvikling, naar man ser hen til Øresunds-traktaten af 14de Marts 1857, hvor Danmark ved Afslutning af Øresundstolden fik 35 Mill. Rd. — vi faae nu ikke mere end 65 Mill. Rd., da nogle Postere ere uerholdelige, og Danmarks Kvotadel er godt og vel 1 Million Daler, men Danmark paatog sig ifølge Art. 2 og 3 at bevare og vedligeholde alle de Fyr, Løse Mærker, Bøier, Tønder og Vignende, som skulde sætte Seiladsen ved vore forskjellige Indløb her i Landet og ved vore Bøier, og ligeledes paatog Danmark sig at tage under alvorligste Overveielse, hvorvidt de forskjellige Fyrs Beliggenhed skal forandres, eller om man skal forøge deres Tal. Aft. uden forøgede Udgifter for de fremmede Nationers Bedkommende. I Henhold til denne Traktat er det altsaa ikke alene en Pligt, men ogsaa en Væresag for Danmark at holde vore Fyr i god Orden. At vi have gjort dette, er vistnok ogsaa anerkjendt fra alle Sider. Det er ogsaa i den Anledning, jeg ønsker at spørge den høitærede Minister: Naar der i Motiverne staar: „Endelig maa det erindres, at man staar midt i en raff Udvikling, og en utilstrækkelig Administration vil selvfølgelig umuliggøre, at man følger ret med paa dette Omraade,“ skal det da forstås saaledes, at vi staa midt i en Udvikling, og at der er en Del mere at gøre endnu, idet jeg snarere troede, at Udviklingen havde fulmineret.

Med Hensyn til de forskjellige Lønningssatser har Forslaget undergaaet en Forandring fra i Fjor, idet der da kun var foreslaaet een pensionsberettiget Post, nemlig Fyrdirektørens, medens der nu er foreslaaet i Aft. 19. Der er henvist til Post- og Telegrafvæsenets Lønningsslov. For Postvæsenets Lønningsslovs Vedkommende kan jeg ikke fuldst. erkende, at dette Forslag er fuldstændig at parallelisere dermed, idet i den gamle Postlønningsslov var der en Bestemmelse, hvorved en Trediedel i 4de Lønningsskæle A var pensionsberettiget, og da deres Tal forøgedes, saa var det en Selvfølge, at man i Fjor forøgede de Pensionsberettigedes Tal med 82, saavidt jeg husker. Men for Telegrafvæsenets Lønningsslovs Vedkommende var der efter Lønningssloven af 1875 kun een Pensionsberettiget, Ministeren forlangte 79, men man gik ind paa 15. Det kan ikke negtes, at stiller man det i Forhold dertil, kan dette Forslag paralleliseres dermed. Med Hensyn til den Forhøielse i Udgifst, som dette Lovforslag vil medføre, udvise Motiverne, at Summen bliver 31,821 Kr., og at Forhøielsen bliver 22 pCt. Det forekommer mig at være temmelig meget at gaa ind paa. Paa Postvæsenets Lønningsslov i Fjor blev det forlangt 24 pCt., men man gik til 16. Ganske vist udvise Motiverne, at ser man paa Begyndelseslønnen i det foreliggende Lovforslag, er den ikke større end efter Loven af 15de Marts 1875. Men det bliver navnlig for Alders-tillægenes Bedkommende, at Forhøielsen sker, idet nogle nu faae Alderstillaag, som ikke sit det tidligere, og disse Alderstillaag ere stillede til 400 Kr., som gives for 5 Aar ad Gangen paa 3 Gange. I Fjor gik man ved Post- og Telegrafvæsenets Lønningsslov til et lignende Alderstillaag, nemlig 300 Kr., som gaves i 4 Gange, indtil 20 Aars Tjeneste, hvorefter man her vil give dem paa 3 Gange til det 15de Aars Tjenestetid, og Alderstillaagene gennemgaaende her ere høiere end paa det Lovforslag, vi vedtog i Fjor. Men jeg tænker, at dette Forslag lige som det i Fjor vil blive henvist til et Udvalg til Prøvelse, for at kunne undersøges angaaende Lønningstillægene, idet de vistnok der ville blive redteerede ikke saa lidt. Da dette Lovforslag var for i 1880—81, undergik det den Stæbne, at man udsatte Lønningerne til Loven af 1875, idet man gik ind paa, at der skulde være gaaet 5 Aar, og at det var snarere billigere end dyrere. Tid er nu efter de 5 Aars Forløb. Men Loven blev forfattet i Folketinget, efter at den var forhandlet, idet man reiste stærk Modstand mod, at man ingen Forøgelse